

IN ANII TRECUTI ESIA SUB TITLULU „UMORISTULU.”

Foi'a acesta ese totu a opt'a di!
— dar prenumerationile se pri-
mescu in tote dilele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe 1/2 de anu
3 fl. pe treilune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl 20 cr. pe 1/2 de anu 3 fl 60 cr. pe treilune 1 fl 80 cr.

Totesiodienile sibani de prenume-
rationesunt de a se tramitela Redac-
tiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 4

STARE FERICITA.

Frundia verde de carbune,
Ec' avemu si uniune.
Domne bine ne mai este.
Ca si la cei din poveste!
Nu trebe facutu nimica
Nici clica, nici enciclica,
Numai se bemu. se mancamu,
Meru se ne desfetamu.

Deca pan' acum vr'odata
A fostu intre romani certa,
Pentru dreptu, pentru dreptate,
Pentru sant'a libertate:
Totu-de-un'a-au fostu de vina
Acei cu limb'a romana;
Era cei lasi si misiei
Au fostu bravi, ca nesce lei.

Tu romanu, iubite frate,
Ce-ai crediutu in libertate,
Ai acuma mai multu bine,
Decatu vroiai pentru tine;
Ai voitu, ca intru tote,
Se lei parte catu se pote.
Dar Pist'a te-a mantuitu,
Tote singuru le-a primitu.

„Posturi grase, posturi pline,
Nu trebe se porti romane;
Ca-ci acele-su lucruri grele
Si te-i cinnurli de ele,
Era randi'a mea e buna,
Tote-aceste le consuma,
Manca tu, te veselesce,
Se lucru, nu se platesce.

Sunt honvedi, ai uniune,
N'ai lipsa si de natiune,
Ca-ci minunatu a cantatu
Unu flu bravu d'a lui Arpadu:
„Fie-care omu din lume
Trebe s'aiba numa-unu nume,
Nume falnicu ungurescu
Pe pamentulu stramosiescu.”

Astfelu Pist'a 'ntieptiesce
Cu-unu tonu mare ne vorbesce,
Si ne spune cum se cade,
Ca-ast'a este libertate.
Multi dintre romani n'o credu,
Libertate-aici nu vedu;
Dar' romanii intiepti
Dicu: „asié-e bine, taceti.”

Haidati dar' din voia buna,
Se facemu cate-o cununa
Si s'o damu cu bucuria
In semnu d'autonomia,
La-acei omeni cu virtute,
Ce ne-au scosu din servitute,
N'an lasatu se fimu atomi,
Liberi si autonomi.

Eta-acum in fine dara,
N'avemu se grigimu de tiéra,
Ca-ci Pist'a ne-a dispensatu,
Singuru sarcin'a-a luatu.
Er noi d'acuma nainte,
— Ca-ci amu fostu forte cu minte: —
Vomu siedé si vomu manca
La nimicu n'omu cugeta.

CUR'A SATULUI.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala.

Frate de cruce!

Este o datina vechia la crestini, cã popii se titulãza între sine: „Frate în cristosu“, ẽra cei-a laltĩ ómeni: „Frate de cruce.“ Acuma, ti-marturisescu frate, cã dupa ce ne vomu uitã de alungulu marfe-loru aduse din tẽrgulu din Pesce de trei ani de dũle în cõce, si dupa ce vomu luã în socotẽla, cã acele tõe s'au adusu cu concursulu si o mare parte cu invoi-rea caputãtiloru romani, în urma dupa ce vomu bagã si aceea de sãma, cã de acuma în ainte nu mai este Ardealu pe faci'a pamentulu si în urm'a urmelorũ dupa ce vomu considerã înca si aceea, cã Ddieu în ceriuri de acuma înainte este pentru vecii vecilorũ unguru: m'am totu socotitu, cã ore ce titula sã-ti dau de acum înainte? si am venitu la rezultatulu, ca pentru viitoriu sã te numescu: „Frate în Pist'a“ cã-ci acuma tõe sunt ale lui Pist'a, prin urmare merita de la noi romanii, ca sã-i dãm si acẽsta distinctiune, ca de o parte sã nu se mania pe romani, ẽra de alta parte, ca sã iee în consideratiune plocõnele acelorũ barbatii romani conducatori, cari totu au batutu, si înca totu mai batu pe la usiele ministrilorũ de legea lui Pist'a ca sã le dee odata si lorũ unu osu de rosu, pentru care au sacrificatu atãt'a, chiaru si consciint'a lorũ.

Dupa acẽsta „cuventare înainte“ am sã-ti scriu si unu lucru mai imbucurãtoriu, adeca vre sã-ti scriu despre paradi'a, care s'a facutu candu a închisu imperatulu diet'a.

Am fostu si io de fatia, fiindu cã am datin'a a me vãri si io pe ici pe cõlea chiaru si ne chiamatu, intocmai cum facura caputãtii d'în Ardealu. Dicu, cã am fostu si io acolo în curtea imperatulu în Bud'a si din intemplantã am ajunsu chiaru umeru cu umeru cu Bala-mare celu frumosu, care mai la tõe cuvintele din cuventulu de tronũ facea cu capulu, ca si candu ar fi dõsu, cã si elu a luatũ o parte însemnata la facerea legilorũ, cari suntũ laudate în acelu

cuventu de tronũ. Cu deosebire, sã fi vediatu frate pe acestu barbatu escelinte, — carole adi, manẽ va fi asesoru la tabl'a regẽsca din Osiorheiu — precum si pe mai multi romani de panur'a acẽst'a, cum le înteneriau barbele, la audiulu cuventelorũ de: contielegere a deputãtiloru tuturorũ nãtiunilorũ, fara deosebire de caputãtii ardelenesci, cugetai cã numai ei sunt acolo, strigau si bateau în palme de bucuria, audiendu, cã si zelulu si ostanel'a „lorũ“ înca se pomenesce.

Acum'a frate s'au stramutatu timpurile cu sus'a în diosu; pana acuma ti-am scrisu totu eu despre cele ce s'au intemplantu pe aici prin Pesce, înse de acum'a înainte te rogu, ca sã-mi scrii si tu mai adese. Cu deosebire te rogu, ca sã-mi scrii tu, cum au fostu primiti caputãtii romani acolo în Ardealu? Aceea o sciũ io, cã voru fi primiti cu triumfu si cu serenade, înse totu-si asi dori sã audu de la tine, carole sciũ, cã vei fi în totu loculũ de facia.

Nu sciũ, cã sosit'au cu totii a casa pana ce vei primi tu aceste sire, dara atãt'a ti-asi sfãtui atãtu tie, cãtu si tuturorũ romanilorũ d'în Ardealu, ca sã misce tõtã petr'a pentru înaltiarea lorũ, cã-ci merita sermanii, ca dupa unu tempu îndelungatu de suferintã si abnegatiune, sã fãa în urma, — remunerati.

Din partea mea ti fãgaduiescu, cã io si de aci înainte te voiũ înscintia despre tõe lucrurile mai însemnate de aici. Cãtu pentru alegerile viitorie audu, cã romanii înca vre sã se sfãtueasca în tõe cercurile; înse se aude si acea veste prea placuta, cã si de aci înainte totu aceea energia voru desvoltã, la alegeri, carea o-au desvoltatu în trecutũ, adeca numai acolo sã alega deputatu romanu, unde n'a pasã de candidatũ si unguru.

Dupa aceste remanu de aci înainte alu teu

frate în Pista
Pacala.

Coron'a lucrurilor.

Cine e acel'a, care
Sã nu strige 'n gura mare,
Cã barbatii cei de susu
Tõe bine ni le-au pusu?

Ni le-au pusu ei bine tõe,
Si romanulu asta-di põe,
Sã totu mance mamaliga,
Si totu linte ca sã friga.

Cã-ci de lucru-e absolvitu,
Tõe, tõe s'au 'mplinitu,
Cã-ci barbatii de la cãrma
Trasu-au tõe ca pe sirma.

Lucru-e bine ispravitu,
Pe noi ne-au îndestulitu,
De-astadi dara o sã piãra
Ori ce mica sfãra 'n tiãra.

Dar cã lucrulu celũ gatatu
S'aiba-unu capetu minunatu,

Sã fãa mai cu forfoiu,
Si sã fimu si mai vioi,
Dinsii, precum ni se spune
Colo în „Federatiune“,
Au decisu sã denumẽsca
Pentru cõt'a romanẽsca,
În Zarandulu romanescu,
Unu comite ungurescu.

Bucura-te dar romane,
Bate 'n palme adi si mane,
Cã-ci barbatii cei de susu
Tõe bine ni le-au pusu.

Se canta!

Se cautã instructori de limb'a magiara, carii voru avẽ sã invetie pe poporulu romanu din Zarandũ unguresce, ca acẽst'a sã se põtã întielege cu fãitorulu comite supremu magiaru.

TRÉNCA si FLÉNCA.

Tr. Da ce dîci soro Flénca, ôre barbatulu teu fi-va éra deputatu?

F. Da cum sê nu fia. Dóra scii tu, câ elu totu dè un'a s'a portatu bine, pe elu neci odata nu l'a dogenitu presedintele, de unde poti deduce, câ a cape-tatu eminentia pentru portarea lui cea pacinica.

Tr. Da ôre cine lu-voru alege, romanii séu ungurii?

F. Potu-lu alege pe acel'a si romanii si ungurii, câ-ci elu se va silî a corespunde si de aci înainte asceptariloru, ce nu potescu alt'a decâtu unu „igen“, nevinovatu.

Explicarea mai nouă a legii de natiunalitate.

Abiè a trecutu legea de natiunalitate prin dieta si fratele Pist'a s'a si apucatu se o explice de nou, si dîce: „Dêca sub numele natiunei magiare, se intielegu tôte cele-alalte natiuni din tièra, apoi atunci si natiunea magiara se pôte intielege sub numirea oricârei natiuni de pe teritoriulu santului Stefanu; prin urmare dêca guvernulu va pune, in Zarandu, in Chioaru séu in alte comitate si districte locuite numai de romani, totu fispani de unguru: prin ast'a nu face neci o neindreptatîre romaniloru, fiindu câ de acuma înainte si ungurii su-romani, precum si romanii-su unguri, adeca mai pe scurtu *complex*, si asiè acei fispani numai la parere suntu unguri, inse intru adeveru si sunt romani carnificati.“

Io la tôte aceste nu potu dîce. altu ce-va, decâtu numai atîta, câ totu-si avemu in urma o lege, in virtutea cîreia-a potemu ajunge fôrte leane — totu ca romani — chiaru pana la rangulu de — — portiri si panduri.

A esîta de sub tipariu:

„Calindariulu Gurei Satului“

pentru romani buni si uniunisti, pentru autonomisti si oradani, pentru ômeni cu principiu si cei cu cinci zgloti buni, pentru pastori adevetati si scriitori de enciclice, pentru ômeni liberali si cei ce sustienu concordatulu, pentru invetiati si cei ce tienu inca si acuma multu la nobilime; cu unu cuventu pentru toti aceia, carii voru avé nespus'a fericire d'a gustâ binefacerile dualismului austro-magiaru si in anulu 1869, pentru ghidilirea unor nâri escelente, ilustre, magnifice, speptate etc., compusu si edatu de Ios. Vulcanu.

Pretiuulu 40 cr.

TANDA si MANDA.

T. Audi, audi, frate Mando, dlu WWWlad va fi denumitu acusi la Curi'a regésca ungurésca.

M. Asiè dara nu insedaru a

T. Da én spune-mi frate, trait'ai tu candu-va in viétia constitutiunala?

M. Ba io n'am traitu inca dio, inse pentru acea totu-si am auditu io ce e constitutiunea de la unu barbatu nobilu care de 26 de ani se afla pe teronulu constitutiunalu.

T. Si ce ti-a spus elu despre constitutiune?

M. Dapoi aceea, câ in tièra constitutiunala, tôte drepturile, fiere-ar chiaru si natiunale, numai pe calea supunerei ôrbe se potu castiga si prin umilire servila; cu unu cuventu elu dîce, câ capulu plecatu nici in constitutiune nu-lu taia sabi'a.

T. No vedi acuma scîu si io ce-e constitutiunea.

Ce va publicâ Gur'a Satului.

Un'a dintre foiele romanesci a publicatu dîlele trecute vorbirea ce deputatulu Tincu a inceputu s'o cetésca in dieta.

Apoi dêca se publica vorbirile nedîse, ôre de ce sê nu publicâmu si acele ce *au votu* sê dîca unii deputati ai nostri?!

Gur'a Satului dara va publicâ ce *au ganditu* Turbatu, Grinda Caldariulu, Visieu, Bala-mare celu frumosu etc. la desbaterea celoru dîoue proiepte de legi relative la natiunalitâti si la uniune.

Ce se vorbesce?

Se vorbesce, câ Turbatu o sê capete de la alegatorii sei, pentru zelulu ce l'a desvoltatu in trei ani, intru aপরার causei natiunale, — o adresa providiuta cu mai multe mîi de subscriptiuni. De ôre ce nu se spune, câ ce feliu de adresa va fi aceea, mi-place a crede, câ nu va fi votu de blamu, câ-ci elu nu merita sermanulu asiè ce-va.

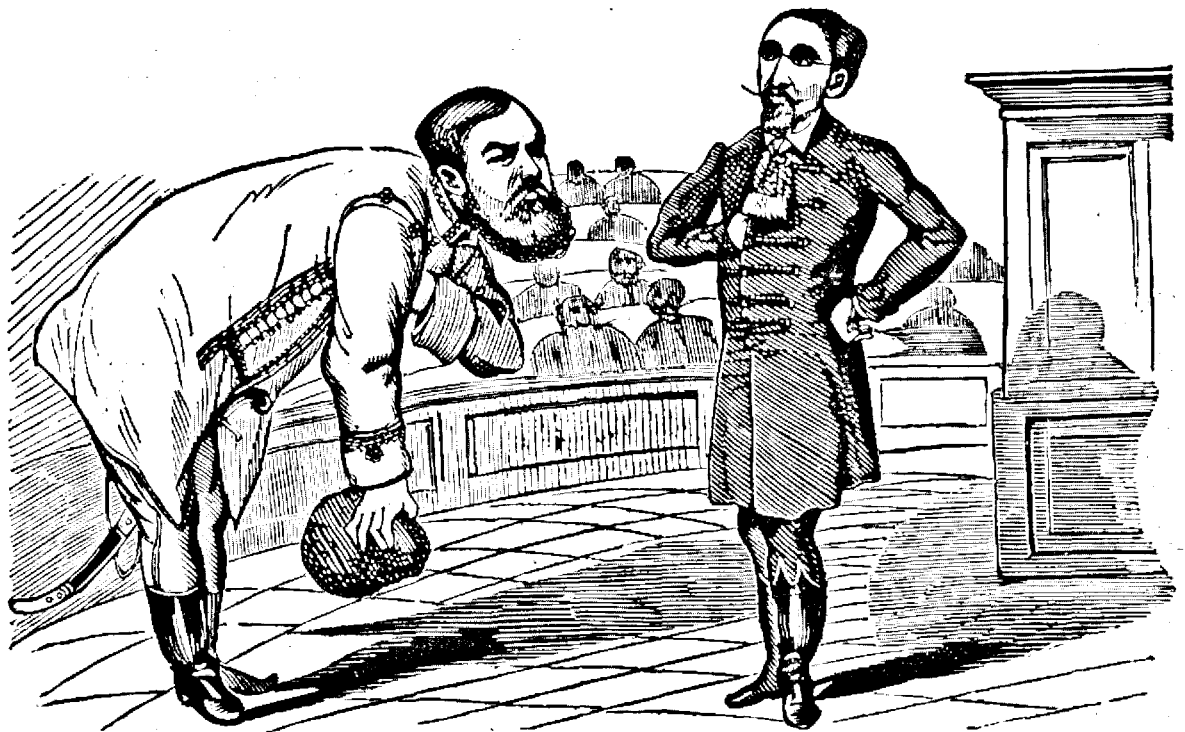
Audîmu, câ Puscastele s'a maniatu cumplitu pre noi pentru câ amu facutu pomenire despre serat'a lui, si dîce, câ n'a fostu aceea serata, ci numai o adunare de — preferantiu. — Se ie spre sciintia.

Post'a Gurei Satului.

Frundia verde de bujoru. Io la mana unu toporu, tîia lemn, apoi taci; poesi sê nu mai faci.
Ce se face ore cu tieme? Cu poesi'a ast'a? Las'o, ca o-am pusu io bine.

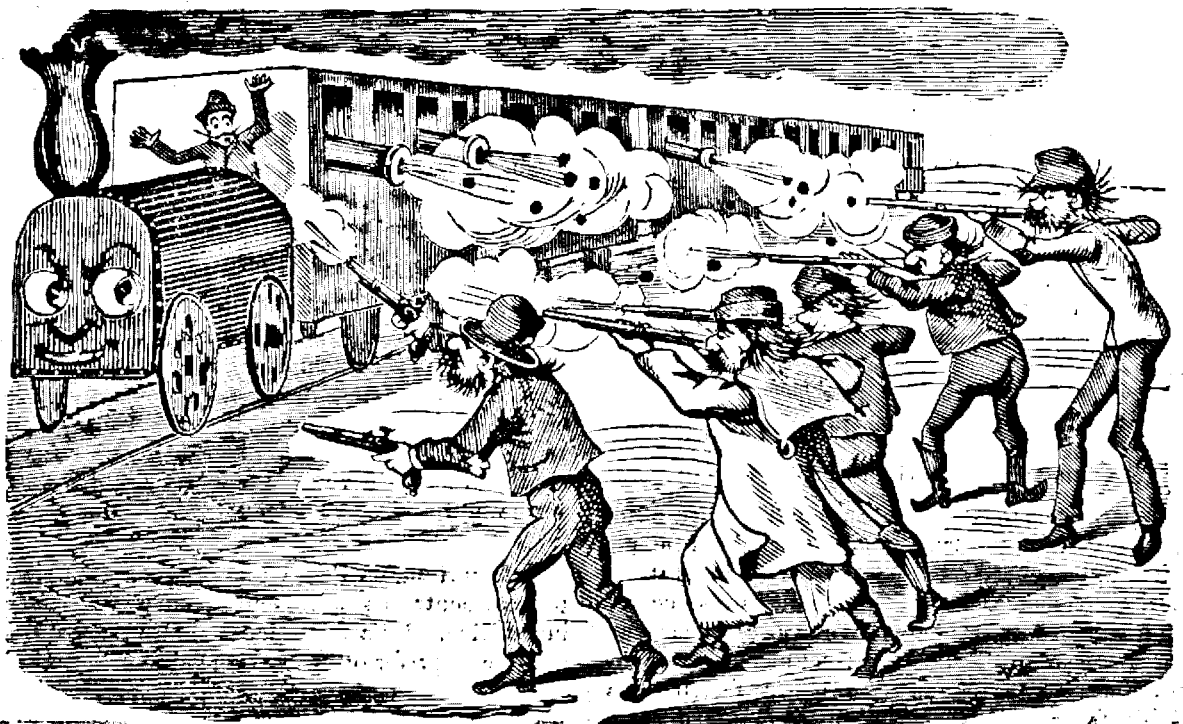
Domne câtu esci tu de buna! Ba-o fôrte rea.

Tergulu din urma.

— Pardonu si gratia pronunciamentistiloru, — éra mie unu postu de fisanu !

Proiectulu Gurei Satului.

De ora ce s'omna siguritateá publica in Ungariá a ajunsu la acelu gradu, încatu nici pe drumulu de feru nu potemu caletori cu siguritate, Gur'a Satului si-ia libertate a recomandá dlui ministru, ca sã provédia vagónele cu tóturi.

Proprietariu, redactoru răspundeátori si editoru: Iosifu Vulcanu.

S'a tiparitu prin Alesandru Kocsi, Piat'ia de pescir. 9.